

Sygn. akt V U 2186/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Głowczyński

Protokolant: star. sekr. sądowy Magdalena Pańków

po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2015 r. w Legnicy

sprawy z wniosku J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 31 marca 2014 r.

znak (...)

zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 31 marca 2014 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy J. K. prawo do emerytury od dnia 03 kwietnia 2014 roku.

Sygn. akt: **VU 2186/14**

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 marca 2014 r., znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawcy J. K. prawa do emerytury. W uzasadnieniu tych decyzji organ rentowy wskazał, iż ubezpieczony nie spełnia wszystkich koniecznych warunków do uzyskania świadczenia, określonych w przepisach art. 184 ust. 1 w zw. z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (dalej „ustawa emerytalna”) oraz w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.), albowiem wykazał staż pracy w warunkach szczególnych jedynie w wymiarze 3 lat, 10 miesięcy i 6 dni, wobec wymaganych 15 lat. Organ odmówił zaliczenia wnioskodawcy do szczególnego stażu pracy okresu jego zatrudnienia w okresach: od 10 kwietnia 1978 r. do 14 maja 1980 r., od 15 maja 1980 r. do 28 lutego 81 r., od 10 kwietnia 1981 r. do 25 listopada 1985 r., od 26 listopada 1985 r. do 30 czerwca 1986 r., od 25 sierpnia 1986 r. do 19 czerwca 1988 r. i od 21 czerwca 1989 r. do 18 sierpnia 1991 r. – w (...) S.A. we W., a nadto w okresach: od 19 sierpnia 1991 r. do 5 maja 1992 r., od 18 lipca 1992 r. do 31 marca 1995 r., od 1 kwietnia 1995 r. do 31 grudnia 1998 r. w (...) Sp. z o.o. w L., kwestionując prawidłowość przedłożonych na tę okoliczność świadectw pracy w warunkach szczególnych.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł J. K., domagając się uznania za pracę w warunkach szczególnych jego zatrudnienia w okresach nieuwzględnionych przez organ rentowy. Wskazał, że wykonywał wtedy prace na terenie

Huty (...) w L. oraz w elektrociepłowniach, przy instalacjach i montażu kotłów ciepłowniczych, co wymagało spawania i lutowania.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca J. K., urodzony w dniu (...), 60 lat życia ukończył dnia (...) Wnioskodawca nie przystąpił do OFE.

Na dzień 1 stycznia 1999 jego ogólny staż ubezpieczeniowy wynosi 28 lat, 9 miesięcy i 4 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 3 lata, 10 miesięcy i 6 dni okresu pracy w warunkach szczególnych niekwestionowanego przez organ rentowy, a przypadający na okres jego zatrudnienia w (...)w N. w Zakładzie(...)od dnia 26 października 1972 r. do 31 sierpnia 1976 r.

Pierwszy wniosek o przyznanie prawa do emerytury J. K. złożył dnia 24 marca 2014 r. Został on rozpoznany odmownie decyzją organu rentowego z dnia 31 marca 2014 r., zaskarżoną w niniejszym postępowaniu.

(b e z s p o r n e)

Od dnia 10 kwietnia 1978 r. do 18 sierpnia 1991 r. wnioskodawca był zatrudniony w (...) i (...) W. Oddział Nr(...) L.. Początkowo do dnia 14 maja 1980 r. wykonywał pracę w kraju, głównie na terenie Huty (...) w L., gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy zajmował się montażem konstrukcji metalowych na wysokościach. Polegało to na budowie nowych konstrukcji stalowych do 50 metrów wysokości.

Dnia 18 grudnia 1979 r. ukończył z wynikiem pozytywnym kurs podstawowy spawania łukowego i dnia 21 grudnia 1979 r. wydano mu książeczkę spawacza nr (...). Umiejętności spawania wykorzystywał przy montowaniu konstrukcji stalowych.

Od dnia 15 maja 1980 r. do 28 lutego 1981 r., będąc na urlopie bezpłatnym, wykonywał pracę na budowie eksportowej w NRD, na stanowisku monter konstrukcji, gdzie jego czynności sprowadzały się do wykonywania konstrukcji stalowych na budowach, co polegało na wycinaniu elementów metalowych i ich spawaniu. Pracował w maskach. Temperatura w miejscu pracy dochodziła do 60 stopni C. Po powrocie do kraju od 1 marca 1981 r. do 9 kwietnia 1981 r. pozostawał na urlopie dewizowym.

W okresie od 10 kwietnia 1981 r. do 25 listopada 1985 r. wnioskodawca kontynuował zatrudnienie w kraju. Dnia 12 czerwca 1984 r. ukończył podstawowy kurs spawania ołowiu. W tym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości zajmując się montowaniem poszczególnych elementów, ich dopasowywaniem, a następnie ich scalaniem techniką spawania gazowego, elektrycznego i ołowiowego. Pracę wykonywał na obiekcie Huty (...) w L. i w G., (...) w L. i w L., a także w CukrowniM. i Cukrowni J. – gdzie pracował przy remoncie i stawianiu kotłów stalowych.

Na kolejnej budowie eksportowej, także na terenie NRD, pracował od 26 listopada 1985 r. do 30 czerwca 1986 r., a charakter jego prac był taki sam, jak podczas pierwszej pracy za granicą. Wykonywał remonty rurociągów pyłowych, wodnych i parowych, usytuowanych do wysokości 30-40 metrów. Remonty te wymagały od wnioskodawcy demontażu zużytych fragmentów rurociągów przy użyciu palników, następnie montował nowe elementy, ustawiał je symetrycznie, spawał podtarcia i zawieszania rurociągów i wykonywał próbę wodną.

Następnie J. K. korzystał z urlopu dewizowego, od 1 lipca 1986 r. do 24 sierpnia 1986 r.

Od 25 sierpnia 1986 r. do 19 czerwca 1988 r. wykonywał pracę w kraju, wracając do zakresu obowiązków sprzed drugiego wyjazdu na kontrakt zagraniczny.

Od 20 czerwca 1988 r. do 20 czerwca 1989 r. ponownie przebywał na kontrakcie eksportowym, wykonując pracę montera instalacji stalowych na wysokościach na terenie elektrociepłowni (...)w B..

Od 21 czerwca 1989 r. do 18 sierpnia 1991 r. prace w dotychczasowym charakterze montera konstrukcji stalowych na wysokościach kontynuował w Polsce.

Pracodawca (...)W. w świadectwie pracy z dnia 16 czerwca 1991 r. określił stanowisko pracy zajmowane przez wnioskodawcę jako: „ślusarz, monter, lutownik ołowiu, spawacz, monter”. Dnia 16 grudnia 1999 r. pracodawca wystawił też wnioskodawcy trzy świadectwa pracy w warunkach szczególnych, wskazując, że pracował w takich warunkach, wykonując prace przy montażu konstrukcji metalowych na wysokościach na stanowisku montera konstrukcji metalowych łącznie w okresach: od 10 kwietnia 1978 r. do 14 maja 1980 r., od 15 maja 1980 r. do 28 lutego 1981 r., od 10 kwietnia 1981 r. do 25 listopada 1985 r., od 26 listopada 1985 r. do 30 czerwca 1986 r., od 25 sierpnia 1986 r. do 19 czerwca 1988 r., od 20 czerwca 1988 r. do 20 czerwca 1989 r. i od 21 czerwca 1989 r. do 18 sierpnia 1991 r.

Kolejny okres zatrudnienia wnioskodawcy przypada od 19 sierpnia 1991 r. do 31 marca 1995 r., kiedy był zatrudniony w (...) Sp. z o.o. w L. na stanowisku montera konstrukcji stalowych.

W okresie od 6 maja 1992 r. do 17 lipca 1992 r. wnioskodawca przebywał na urlopie bezpłatnym. W pozostałych okresach, tj. od 19 sierpnia 1991 r. do 5 maja 1992 r. i od 18 lipca 1992 r. do 31 marca 1995 r. świadczył pracę o charakterze takim samym jak u poprzedniego pracodawcy, głównie spawając na wysokościach konstrukcje metalowe, takie jak kotły i wentylatory. Głównie pracował na terenie Huty (...) w L., remontując konstrukcje w wydziałach elektrociepłowni, elektrolizy, kwasu siarkowego. Prace wykonywał w trakcie ruchu, jak i przestoju Huty – zależnie od obowiązującej go zmiany.

Za te dwa okresy świadczenia pracy dnia 31 marca 1995 r. pracodawca wystawił wnioskodawcy świadectwo pracy w warunkach szczególnych, wskazując, że wykonywał prace przy montażu konstrukcji, remontach kotłów i urządzeń pomocniczych.

Od 1 kwietnia 1995 r. do 31 grudnia 1998 r. wnioskodawca był zatrudniony w spółce z o.o. (...) w L.. Umowa o pracę wskazywała na stanowisko „montera konstrukcji stalowych i urz. nawęglania i odpop.” Kolejne jego angaże, poczynając od 1 lipca 1996 r. wskazywały stanowisko montera konstrukcji stalowych Zakładu (...) Nr(...).

W okresie od 28 listopada 1996 r. do 21 stycznia 1998 r. wnioskodawca nie był zdolny do pracy na wysokości. Zajmował się montażem urządzeń i konstrukcji stalowych na poziomie zerowym lub ich spawanie. Zdolność do pracy na wysokości odzyskał dnia 22 stycznia 1998 r.

W okresie zatrudnienia w spółce (...) w L. wnioskodawca łącznie przez 5 miesięcy i 12 dni korzystał ze zwolnienia chorobowego z pracy, tj. w okresach: 20–22.12.1995 r. (2 dni), 20–27.08.1996 r. (8 dni), 23 – 31.12.1996 r. (9 dni), 17–18.04.1997 r. (2 dni), 07.07. - 09.08.1997 r. (1 miesiąc 3 dni), 13.08. – 23.09.1997 r. (1 miesiąc, 11 dni), 23.04. – 15.05.1998 r. (23 dni), 03.–13.08.1998 r. (11 dni) i 12.10. – 13.11.1998 r. (1 miesiąc 3 dni).

W książce spawacza w.w. pracodawcy zaznaczyli następujące okresy pracy wnioskodawcy jako spawacza: 01.08.1980 r. -27.12.1982 r. (2 lata, 4 miesiące i 27 dni) i 04.01.1983 r. -10.06.1984 r. (1 rok, 5 miesięcy i 7 dni) – przy spawaniu elektrycznym konstrukcji stalowych; 12.06.1984 r. – 28.12.1986 r. (2 lata, 6 miesięcy i 17 dni), 06.01.1987 r. -27.12.1989 (2 lata, 11 miesięcy i 21 dni), 05.01.1990-11.03.1991 (1 rok, 2 miesiące i 7 dni) – przy spawaniu gazowym elementów rurociągu z ołowiu; 17.06.1991-29.12.1992 (1 rok, 6 miesięcy i 13 dni), 04.01.1993 – 31.03.1995 (2 lata, 2 miesiące i 28 dni), 02.04.1995 -28.12.1996 (1 rok, 8 miesięcy i 27 dni), 06.01.1997 -28.12.1997 (11 miesięcy i 23 dni) i 04.01.1998-29.12.1998 (11 miesięcy i 26 dni) – przy spawaniu elektrycznym konstrukcji stalowych. Łącznie okresy te wynoszą 18 lat i 16 dni.

Okresy wskazane w książce spawacza nie uwzględniają okresów pobierania przez wnioskodawcę zasiłków chorobowych po 14 listopada 1991 r.

D o w ó d:- akta emerytalne ZUS: - książka spawacza;

- akta osobowe z okresu zatrudnienia w (...)we W. – umowa o pracę, świadectwa pracy; umowy dot. robót na budowach eksportowych;

- akta osobowe z okresu zatrudnienia w (...) w L. i (...) – umowa o pracę, świadectwa pracy; umowy dot. robót na budowach eksportowych; pismo z dn. 3.12.1996 r., karta kontrolna badań okresowych, zaświadczenie lekarskie z dn. 22.01.1998 r.;

- zeznania świadków: M. L. – k. 31-31v, e-protokół z dn. 22.10.2014 r. – 00:17:15 do 00:33:00; L. P. – k. 32, e-protokół z dn. 22.10.2014 r. – 00:34:23 do 00:45:00 oraz k. 61 v – e-protokół z dn. 29.04.2015 r.: 00:16:25 do 00:21:00; J. G. – k. 61 – 61 v i 62 v, e-protokół z dn. 29.04.2015 r.: 00:04:38 do 00:15:00 i 00:40:56 do 00:42:00; J. T. – k. 62, e-protokół z dn. 29.04.2015 r.: 00:22:00 do 00:31:00; M. W. – k. 62-62v, e-protokół j.w.: 00:32:11 do 00:40:00;

- wyjaśnienia wnioskodawcy – k. 62v-63, e-protokół z dn. 29.04.2015 r.: 00: 42:38 do 01:00:00.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych odwołanie skarżącego zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27, tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 32 ust. 1 ustawy emerytalnej, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 01 stycznia 1949r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Z dyspozycji § 4 ust. 1 tego rozporządzenia wynika, że pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, ma okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Przy czym, zgodnie z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

W sprawie bezspornym było, iż na dzień 1 stycznia 1999r. wnioskodawca udowodnił przed organem rentowym ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, a dnia (...) ukończył 60 lat.

Sporną kwestią pozostawało, czy na dzień 1 stycznia 1999r. wnioskodawca posiadał 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Ubezpieczony wywodził bowiem, iż pracę w szczególnych warunkach wykonywał w okresie zatrudnienia w okresach wskazanych w zakwestionowanych przez ZUS świadectwach pracy w warunkach szczególnych, czyli w okresach: od 10 kwietnia 1978 r. do 14 maja 1980 r., od 15 maja 1980 r. do 28 lutego 81 r., od 10 kwietnia 1981 r. do 25 listopada 1985 r., od 26 listopada 1985 r. do 30 czerwca 1986 r., od 25 sierpnia 1986 r. do 19 czerwca 1988 r. i od

21 czerwca 1989 r. do 18 sierpnia 1991 r. – w (...)S.A. we W., a nadto w okresach: od 19 sierpnia 1991 r. do 5 maja 1992 r., od 18 lipca 1992 r. do 31 marca 1995 r., od 1 kwietnia 1995 r. do 31 grudnia 1998 r. w (...) Sp. z o.o. w L..

Należy przypomnieć, że zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie stanowiskiem świadectwo pracy w warunkach szczególnych wydane pracownikowi przez pracodawcę stanowi domniemanie i podstawę do przyjęcia, iż okres pracy w nim podany jest okresem pracy w warunkach szczególnych, o którym mowa w art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wskazać przy tym należy, że organ rentowy może zakwestionować to świadectwo pracy, które jak każdy dokument nieurzędowy w rozumieniu art. 244 § 1 i 2 k.p.c. podlega kontroli zarówno co do prawidłowości wskazanych w nim faktów, jak i co do prawidłowości wskazanej podstawy prawnej, gdyż podmiot wydający to świadectwo nie jest organem państwowym ani organem wykonującym zadania z zakresu administracji państwowej. W powyższej sytuacji, jak i w przypadku braku wymaganego świadectwa pracy w warunkach szczególnych wystawionego przez pracodawcę za dany okres, Sąd prowadzi postępowanie dowodowe zmierzające do ustalenia, czy praca wykonywana przez stronę, była wykonywana w warunkach wymaganych przepisami rozporządzenia. Nie ulega też wątpliwości, że ograniczenia dowodowe obowiązujące organ rentowy, wynikające z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. Nr 237 poz. 1412) nie dotyczą postępowania przed sądem (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997 roku, II UNK 186/97, publ. OSNAP 1998/11/342; LEX nr 32696).

Wobec powyższego Sąd, zobligowany do rozstrzygnięcia wskazanego wyżej przedmiotu sporu, przeprowadził postępowanie dowodowe, zgodnie z regułami procedury cywilnej. Postępowanie to pozwoliło na ustalenie rzeczywistych obowiązków wnioskodawcy w spornym okresie i umiejscowienie ich w Wykazie A stanowiącego załącznik do rozporządzenia z 7.02.1983r.

Na podstawie ustalonych powyżej faktów, Sąd uznał, iż wnioskodawca wykazał przekraczający 15 lat okres pracy w szczególnych warunkach. Sąd oparł się w szczególności o zeznania świadków oraz treść dokumentów w jego aktach osobowych.

Na ich podstawie Sąd ustalił w szczególności, że częściowo w okresie zatrudnienia w (...) S.A. we W. tj. od 10 kwietnia 1978 r. do 14 maja 1980 r. (2 lata, 1 miesiąc i 5 dni), od 15 maja 1980 r. do 28 lutego 1981 r. (9 miesięcy i 14 dni), od 10 kwietnia 1981 r. do 25 listopada 1985 r. (4 lata, 7 miesięcy i 16 dni), od 26 listopada 1985 r. do 30 czerwca 1986 r. (7 miesięcy i 5 dni), od 25 sierpnia 1986 r. do 19 czerwca 1988 r. (1 rok, 9 miesięcy i 25 dni) i od 21 czerwca 1989 r. do 18 sierpnia 1991 r. (2 lata 1 miesiąc i 2 dni) wnioskodawca niewątpliwie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości - wymienione pod poz. 5 w Dz. V Wykazu A, stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r.

Taki charakter pracy, wykonywanej zarówno w kraju jak i na kontraktach zagranicznych potwierdzają dokumenty za powyższe okresy w aktach osobowych wnioskodawcy, w których wskazywano stanowiska monter, ślusarza, lutownika ołowiu i spawacza, zaś w wystawionych za powyższe okresy świadectwach pracy konsekwentnie pracodawca wskazywał stanowisko monter konstrukcji metalowych, z powołaniem na unormowania nieobowiązujących aktów prawnych regulujących katalogi prac, uznawanych za pracę w warunkach szczególnych, które odpowiadają zakresowi prac wskazanych w Dziale V pod poz. 5 w.w. rozporządzenia. Z kolei świadkowie przesłuchani w sprawie szczegółowo opisali czynności, jakie wykonywał wnioskodawca jako monter konstrukcji metalowych, czym potwierdzili, że zakres jego obowiązków na tym stanowisku odpowiadał charakterowi prac, określonych w w.w. rozporządzeniu jako prace monterskie na wysokościach urządzeń i instalacji metalowych. Z ich zeznań wynika też, że prace monterskie polegały na scalaniu elementów konstrukcji poszczególnych działów Huty (...) w L. i G., a także instalacji i kotłów w elektrociepłowniach i cukrowniach, do czego wnioskodawca szeroko wykorzystywał umiejętności spawania. Taką samą pracę wnioskodawca wykonywał także na budowach w NRD, przy budowie elektrociepłowni oraz przy remontach rurociągów. Sąd dał też wiarę, że w powyższych okresach stale i w pełnym wymiarze wykonywał tylko prace monter instalacji metalowych na wysokościach. Wyżej wymienione dowody osobowe i z dokumentów wzajemnie się uzupełniają i nie zawierają sprzeczności, przez co nie można im było odmówić wiarygodności. Wykonywanie czynności spawania elektrycznego i gazowego rurociągów i konstrukcji stalowych

potwierdza dodatkowo treść wpisów w książce spawacza wnioskodawcy. Należy ponadto wskazać, iż wykonywane przez wnioskodawcę prace na terenie Hut (...) są wymienione także w wykazie A, dział XII poz. 25, bowiem wykonywał prace remontowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie.

Łączny wymiar wyżej wskazanych, a zaliczonych przez Sąd do stażu szczególnego okresów wynosi 11 lat, 10 miesięcy i 25 dni. Mając na uwadze wymiar pracy w szczególnych warunkach niekwestionowany przez organ rentowy, tj. 3 lata, 10 miesięcy i 6 dni, zaliczenie dodatkowo powyższych okresów pracy wnioskodawcy w(...) W., jest wystarczające do uzupełnienia wymaganego 15-letniego szczególnego stażu pracy.

Należy dla porządku dodać, że po przeprowadzeniu postępowania dowodowego na okoliczność charakteru pracy wnioskodawcy w (...) w L., niewątpliwie wnioskodawca wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy czynności przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości także w okresach od 19 sierpnia 1991 r. do 5 maja 1992 r., od 18 lipca 1992 r. do 31 marca 1995 r. Świadczą o tym zeznania świadków L. P. i J. T., które korespondują z dokumentami osobowymi wnioskodawcy i treścią książki spawacza. Natomiast okres zatrudnienia w Spółce (...)w L. od dnia 28 listopada 1986 r. do 21 stycznia 1998 r., z uwagi na znajdujące się w aktach osobowych zaświadczenia lekarskie i karty kontrolnych badań okresowych, nie może być uznany za prace monterskie na wysokościach, bowiem istniały przeciwwskazania zdrowotne do takiej pracy. Ponadto przedstawione w sprawie dowody nie pozwalają na niewątpliwe przyjęcie, że zamiast prac na wysokościach wnioskodawca wykonywał jedynie prace spawacza, nie wykonując jednocześnie innych prac monterskich.

Szczegółową analizę pozostałych okresów wykonywania pracy przez wnioskodawcę Sąd w niniejszym postępowaniu pominął, gdyż byłaby ona bezprzedmiotowa, z uwagi na dokonane już ustalenia odnośnie legitymowania się ponad 15 latami szczególnego stażu pracy.

Zebrany w sprawie materiał oraz powyższe rozważania w przekonaniu Sądu uzasadniają wniosek, że wnioskodawca spełnia przesłankę wykonywania pracy w szczególnych warunkach w wymaganym wymiarze 15 lat, wymaganą w § 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zasadnie jest zatem przyjęcie, że spełnia łącznie wszystkie, wynikające z treści art. 184 ust. 1 i 2 ustawy emerytalnej, warunki ustalenia prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym.

Zgodnie z art. 100 ust. 1 ustawy emerytalnej prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa. Art. 129 ust. 1 ustawy emerytalnej stanowi natomiast, że świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Jak wynika z akt ubezpieczeniowych, wnioskodawca wystąpił z wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury w dniu 24 marca 2014 r., lecz wymagany wiek emerytalny 60 lat osiągnął dopiero w dniu(...)zatem od tej daty należało przyznać sporne świadczenie.

Z uwagi na powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję orzekając co do istoty sprawy..